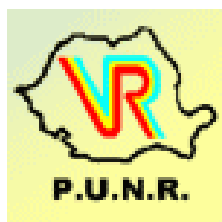

Partidul Unității Națiunii Române (PUNR)

În 15 martie 1990, la Brașov, ia ființă Partidul de Uniune Națională a Românilor din Transilvania, ca partid politic regional constituit pe scheletul organizației Vatra Românească, apărută, la rândul său, ca replică la înființarea UDMR. Programul politic pune accent pe integritatea națională, păstrarea unității și reîntregirea țării.

Formațiunea politică ia mai multe denumiri de-a lungul anilor, devenind, o dată cu extinderea de la nivel regional la nivel național, Partidul de Uniune Națională a Românilor (din 16 iunie 1990, până în 17 noiembrie 1990), Partidul Unității Naționale Române (17 nov 1990 – 9 septembrie 2000), respectiv Partidul Unității Națiunii Române (12 mai 2002- 9 august 2006). În perioada septembrie 2000 – mai 2002, PUNR (Valeriu Tabără) a constituit, împreună cu Partidul Național Român (Virgil Măgureanu), Alianța Națională, care a consfințit și dispariția temporară din registrul partidelor politice a PUNR.

Evoluția electorală a PUNR a fost oscilantă. Dacă la primele alegeri din 1990, PUNRT participa împreună cu Partidul Republican sub sigla AUR (Alianța pentru Unitatea Românilor), obținând ușor peste 2% din voturi (9 deputați și 2 senatori), la alegerile din 1992 a concurat singur, obținând cel mai bun rezultat: 7,7% la Camera Deputaților (30 deputați), 8,1% la Senat (14 senatori), respectiv 10,9% la președinție (Gheorghe Funar plasându-se pe locul al treilea). PUNR a sprijinit, alături de PRM și PSM, formarea guvernului FDSN, deținând și două portofolii din 1994 până în 1996 (Agricultură – Valeriu Tabără și Comunicații – Adrian Turicu). Gheorghe Funar, candidatul partidului la prezidențiale și proaspătul primar ales al Clujului, a devenit președinte al PUNR în 1992 și a ocupat această poziție până în 1997. PUNR iese de la guvernare în septembrie 1996, după semnarea tratatului politic dintre România și Ungaria, tratat neacceptat și denunțat de PUNR.

Alegerile din 1996 au adus o scădere a PUNR în preferințele electoratului, acesta ajungând la 4,4% la Camera Deputaților, respectiv 4,2% la Senat (18 deputați, 7 senatori). În alegerile prezidențiale, Gheorghe Funar a obținut 3,2% din voturi. În urma analizei acestor rezultate, Convenția Națională din martie 1997 a adoptat un nou Statut și o nouă conducere. În fruntea PUNR a fost ales Valeriu Tabără. Nemulțumit de schimbarea *status-quo*-ului, Gheorghe Funar a contestat noua conducere a partidului, fiind exclus la finalul anului 1997 (acesta a trecut ulterior la PRM).

Alegerile din 2000 găsesc PUNR într-un recul electoral și mai evident, formațiunea obținând scoruri în jurul a 2% la alegerile locale. În alegerile parlamentare, PUNR participă împreună cu PNR sub formula „Partidul Alianța Națională”, dar obține sub 2% din totalul sufragiilor. Și în 2004, scorul PUNR a fost sub pragul electoral. În 2006, PUNR fuzionează cu PC, dispărând în acest fel de pe scena politică.